

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentaria Vetustissima & profundissima Super Canticvm Canticorum Salomonis Qvod Hebraice Dicitvr Sirhasirim

Wolbero <de Sancto Pantaleone>

Coloniae Agrippinae, 1630

Versvs II. Quia meliora sunt vbera tua vino, fragrantia vnguentu optimis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10027

Breue prædi-
ctorū omniū
summariū.

Cor. 13.

Dicat ergo generaliter tota Ec-
clesia, vel specialiter sancta quæli-
bet anima, *osculetur me osculo oris sui*:
Osculo inquit oris, nō vt prius Pro-
phetarum, vel aliorū quorumlibet
Doctorū, sed *sui*; quia ipse mihi sua
doctrina & exemplo formam vi-
uendi instituit, per quam ipsius ad-
iutorio repulsis & abiectis omnib.
huius mundi obstaculis, & perfecta
iam libertate adepta, osculo dilecti-
onis illi iugiter adhæreā, donec as-
sumpta quandoque immortalitate,
& incorruptione corporis & ani-
mæ, immutabiliter & inseparabili-
ter illi coniungar, dicamque veraci-
ter, *osculetur me osculo oris sui*: vt quod
*nunc video per speculū in enigmate tunc
videam facie ad faciem, cum erit Deus om-
nia in omnibus.* Hæc itaque deside-
ro, hoc quæro, hoc votis omnibus
exoptō. Quare?

VERSVS II.

*Quia meliora sunt vbera tua vino, fra-
grantia vnguentis optimis.*

Cant. 10.
Due vbera,
peccatorum
remissio, &
donorum
distributio.

Matth. 3.
Lex vetus
compara-
tur vino me-
daci, & quare

Quænam sunt ista vbera tua? Re-
missio peccatorū, distributio
donorū. Hæc me flentem cōsolan-
tur, hæc me parvā nutriunt, & in vi-
rile robur perducunt: hæc me vo-
cant, attrahunt, mulcent; quia mihi
per Euangelium tuum clamant, pœ-
nitentiam agite, appropinquabit enim re-
gnum cælorum. (Porro vinū morda-
cis legis, autoritate sua me terret,
auertit, & exasperat; quia clamat o-
culum pro oculo, dentem pro dente; &

*quisquis hæc vel illa fecerit, morte mori-
atur.*) Hæc inquam vbera tua valde
me inuitant, animant, & confor-
tant, propter nimiam pietatis tuæ
abundantiam, & donorum præro-
gatiuam: sed cum ex vno istorum v-
berum tuorū profluat remissio pec-
catorum, ex altero distributio do-
norum ordo est vt prius detur re-
missio peccatorum: deinde distri-
butio donorum. Verum magnitu-
do pietatis suæ, id quod posterius
est, hoc est distributio donorum;
& quod prius est, hoc est remissio
peccatorum, non nunquam in qui-
busdam præcurrere facit, ob hanc
causam, vt magis susciten-
tur & allaborent vocanti gratiæ tuæ
ad percipiendam remissionem pec-
catorum.

Quod exempli gratia in Corne-
lio Centurione considerari potest,
in quo præcessit donum gratiæ tuæ
in generibus linguarum, quo magis
animatus & quasi certificatus, præ-
ptior accederet ad percipiendum
fidei Sacramentum in remissionem
peccatorum. In Paulo quoque A-
postolo idem donū gratiæ tuæ præ-
currit in munere intellectus & dis-
cretionis, ad quæ cum Ananias mis-
sus venisset, *Salue, inquit, frater misit
me Dominus Iesus, qui apparuit tibi in
via, qua veniebas, vt videas & implearis
spiritu sancto.* Nunquid istud eius vi-
dere solummodo pertinuit ad illu-
minationem corporalium oculo-
rum, & non potius ad illuminatio-
nem mentis, qua videret & cognos-
ceret

Exod. 27.

Actor. 10.

Actor. 9.

ret veritatem quam impugnabat? Nonne & hoc fuit impleri Spiritu sancto. Ad hoc enim Spiritum Sanctum ei nondum baptizato dediti, ut sciret discernere inter umbram legis quam defendebat, & veritatem Euangelij quam impugnabat, relictaque umbra ad veritatem percipiendam in remissionem peccatorum, eiusdem Spiritus Sancti adiutorio alacrior & feruentior accederet. Hæc ergo vbera tua Euangelica quæ trahunt ad salutem propter suam lenitatem, meliora sunt illis legalibus institutis, quæ deterrent à salute propter suam austeritatem.

Per vbera lex Evangelica significatur.

Itē duo vbera sunt secreto- rum celestium dulcedo & gloria.

Psal. 16.

Verum ut alius aliquid considerem, quæ etiam *o dilecte sunt ista vbera tua*, nisi illorum celestium secretorum tuorum, ineffabilis dulcedo & gloria, de quo dicit Psalmista, *satiabor dum apparuerit gloria tua*? In hoc ergo mirabile secretarium tuum, postquam munere gratiæ tuæ per contemplationem ascendero, nullis neque allicientium prosperitatum blandimentis, neque deterrentium aduersitatum flagellis ab amplexibus tuis atelli poterō, *quia meliora sunt vbera tua vino*; meliora sunt, imo incomparabilia, Paradysus ille voluptatis tuæ, & manifestatio gloriæ tuæ huius sæculi voluptatibus & transitorijs honoribus. Qualia autem sunt hæc vbera tua?

Quæ sunt vnguenta vnde sponsi vbera habeant fragrantiam & quis vnguentarius.

Fragrantia vnguentis optimis.

Nam hæc vnguenta non quorūcunque vberum, sed tuorum signa, tanta certè suauitate redolentia, ut

ipso odore suo, quæ, & cuius sint, fiant cognoscibilia. Sed quæ sunt hæc vnguenta? Nimirum, quæ composuit & componit ille tuus præstantissimus vnguentarius siue pigmentarius Spiritus Sanctus. Quæ autem sunt species, quibus hæc vnguenta conficiuntur? Profecto illæ, quas Apostolus quodam loco enumerans spiritualis fructus appellat, *fructus, inquit spiritus sunt, pax, patientia, bonitas, benignitas, fides, mansuetudo, obedientia, continentia castitas.*

Species vnguentorum. Gal. 3.

Quam bona & utilis arbor in horto Domini talis fructuum species producat, & pro sui fecunditate gratulabunda proclamans; ego *Psal. 51. autem sicut oliua fructifera in domo Domini.* Huius certè arboris cultor Spiritus Sanctus est, qui tales sibi fructus assumit ad componenda vnguenta, quibus fragrent dilecti vbera, quæ illis conferuntur, qui his fuerint delibuti vnguentis, & possunt dicere cū Apostolo, *Christi bonus odor* 2. Cor. 2. *sumus Deo in omni loco: quia talibus datur remissio peccatorum, & distributio gratiarum.*

Compositor vnguentorum Spiritus S.

Verum ad huiusmodi vnguentorum suauitatem, ex prædictis virtutum speciebus conditorum, nulla humana ratio sine adiuuante gratiâ proficit: quia nihil sanctum, nihil rationabile homo quamuis rationis capax incipit vel perficit, nisi efficiente illo ipsorum vnguentorum compositore Spiritu Sancto suâ interiori vnctione, sicut de eo Iohannes suis auditoribus dicit, *Et vnctio eius*

B

eius

1. Iob. 2.
Vnctio interio-
rior antidotum animæ.

eius docebit vos de omnibus.
Nempe talis vnctio vera interioris hominis est medicina, & fortissimum contra morbos animæ antidotum, quo peccati vulnere fauciam sanat & vegetat, mentem illuminat, ad munera diuinæ gratiæ promerenda excitat; postremò tanta huius dulcedinis vigore perlustrat, vt posteriorum obliuiscens & in ante se extendens, & super se erigat dicens cum Apostolo, *nostra autem conuersatio in cælis est*, vbi ab omni miseriam libertate adeptam, *satiatur ab vberibus consolationis Dei, & epuletur ab introitu gloriæ eius.*

Philipp. 3.

Esa. 66.

Item duo vbera doctrina & operatio Christi.

Possunt quoque non inconuenienter accipi huius dilecti vbera, doctrina & operatio Domini nostri Iesu Christi, quibus in humanitate sua mundo innotuit optimis virtutum vnguentis & tunc & nunc redolentibus; tunc quidem primitias nouæ fidei doctrinæ lacte nutriens, & operationis virtute confirmans; nunc autem ipsius fidei plenitudinem quasi solido cibo doctrinæ roborans, & operationis exemplo ad honestæ vitæ perfectionem informans.

Per vinum lex vetus significatur.

Heb. 7.

1. Cor. 10.

Quæ profecto vbera tantæ pietatis & gratiæ vnguento redolentia, longè meliora sunt vino, id est, austeritate legalium Cæremoniarum, siue rerum gestarum, vtpote veritas vmbra; Spiritus viuificans literam occidente. *Nihil enim, vt ait Apostolus, ad perfectum addidit lex; sed omnia in figuram contingebant illis, scripta sunt*

autem ad correctionem nostram in quos fines sæculorum, deuenerunt. Siue meliora vel potius incomparabilia sunt vino, id est voluptate sæcularium dogmatum, quæ cum Auditores suos vnguento carnis delectationis inficiunt, ad mortem animæ pertrahunt; & ita ab opposito quantum, ô dilecte, tuorum vberum consolatione, ad tuam gratiam anima proficit, tantum ab ipsa tua gratia, istorum exitiali confectione deficit.

Per vinum dogmata sæcularia significatur.

VERSVS. III.

Oleum effusum nomen tuum: id est adolescentula dilexerunt te.

Mirantur me intuentes, ô dilecte quod te sic laudo, quod tantam pietatis & dulcedinis tuæ gratiam prædico, quod tuum vultum, tuos amplexus tanta auiditate desidero, & scire optant, cuius nominis, cuiusue sis dignitatis, quem tanti æstimo, tanti iudicio, quibus ne se de ignorantia excusent, eò quod nomen tuum non sit eis annuntiatum dico quod *nomen tuum* non est occultum, non est absconditum, sed potius manifestum, & quasi *oleum effusum*, cuius natura est, vt cum effunditur, magis dilatetur.

Quomodo ergo effusum & dilatatum est nomen tuum? non vt quondam tantum in Iudæa notus es, & tantum in Israel magnum nomen tuum; sed sicut per alium Prophetam dicis

Oleum effusum est dilatatio nominis Christi.

Psal. 75.